

GR 48 SIERRA MORENA

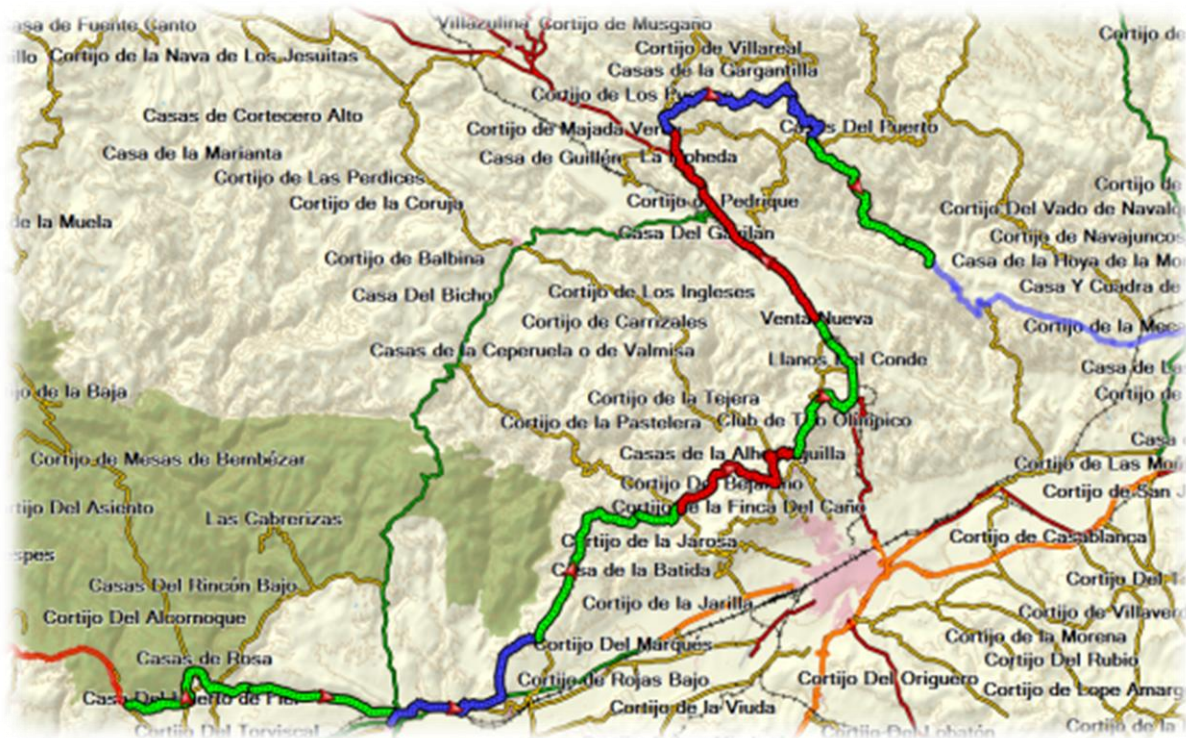

ANDALUSIE

deel 3

VOORSTELLING TOCHT

De GR 48 of de Sendero de Sierra Morena doorkruist, zoals de meeste GR's in Spanje, meerdere natuurgebieden. De Sierra Morena is een gebergte in Zuid-Spanje van 400 km dat zich uitstrekt in oost-westelijke richting. Een kloof in dit gebergte werd eeuwen geleden gebruikt om vanuit het noorden Andalusië binnen te komen. Langs deze kloof zijn dan ook talrijke kastelen en uitkijpunten te vinden. Hieronder een kaartje van de tocht die we nu gedaan hebben.

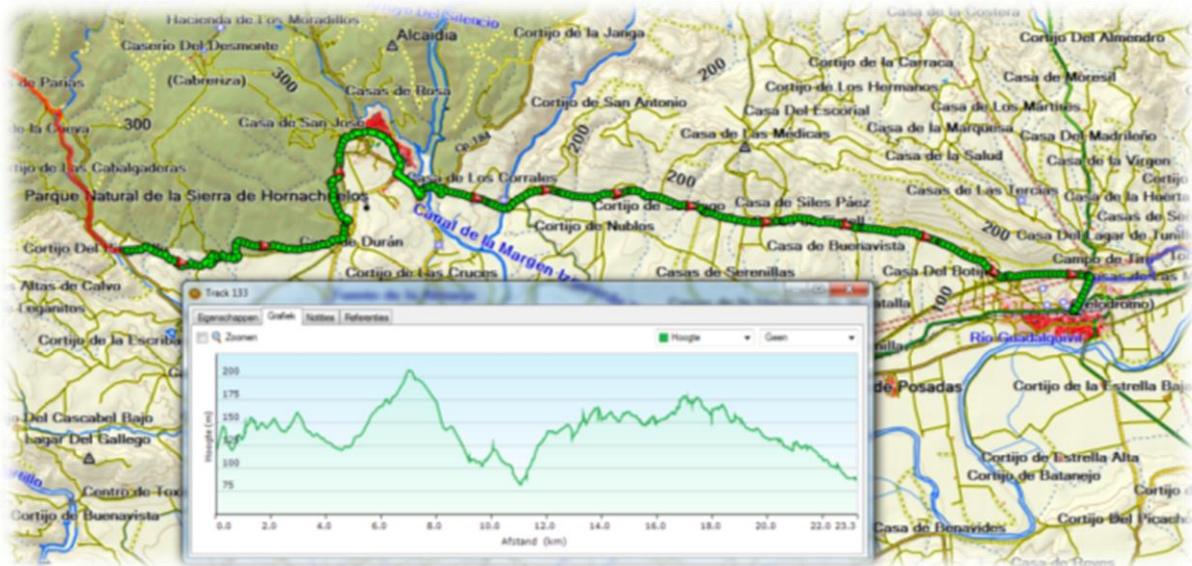
DEELNEMERS

Van links naar rechts : Ludwig, Guido, Gino, Ivan en (geknield) Staf.

Woensdag 2 november 2016

- Van : Hornachuelos 150 m
- Naar : Posadas 100 m
- Afstand : 18 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

We zijn gisteren geland op de luchthaven van Málaga, hebben daar een auto gehuurd en hebben ons verplaatst naar onze vakantiewoning gelegen in het centrum van Córdoba.

Het eerste gedeelte van de wandeling gaat door het natuurpark Sierra de Hornachuelos. Dit natuurpark herbergt de grootste kolonies van zwarte gieren in Andalusië, in aanvulling op een grote populatie van de vale gier.

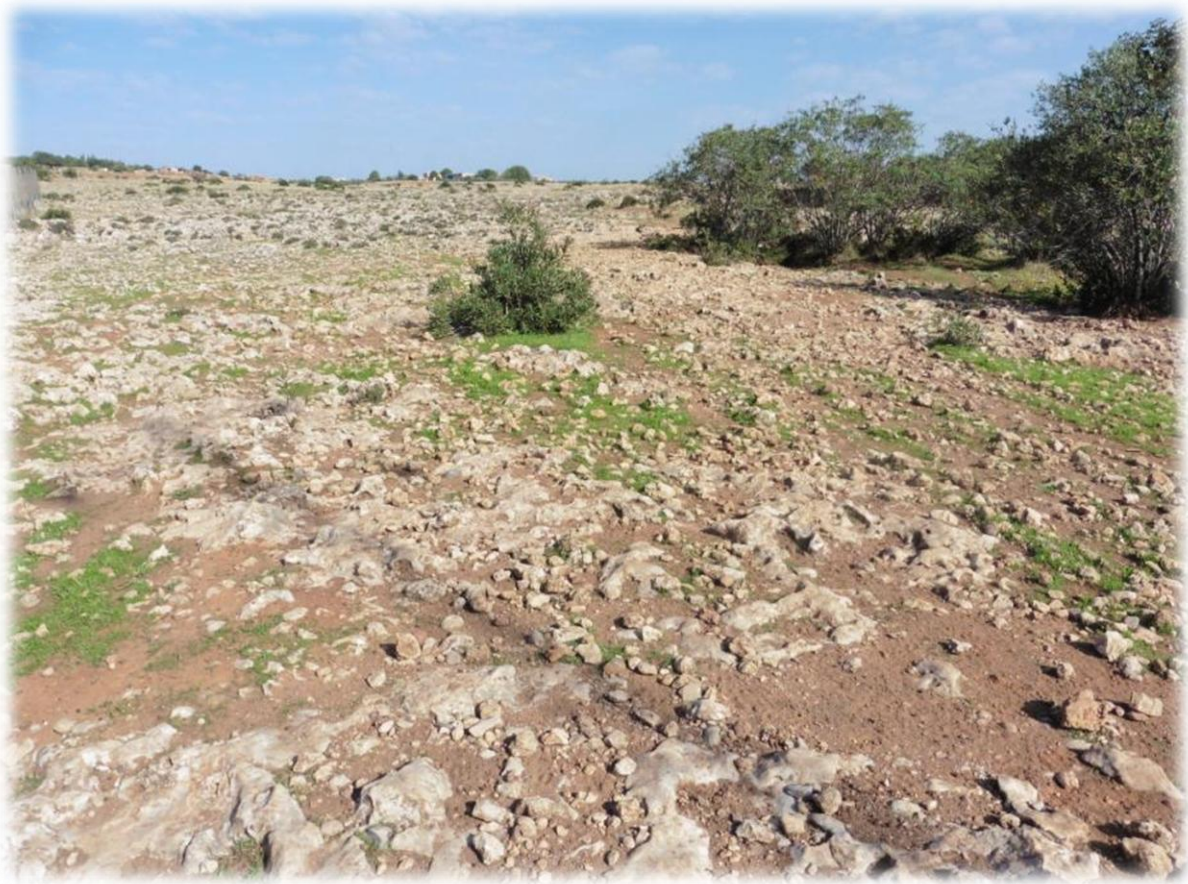

Spanje telt de meeste zwarte gieren van geheel Europa. Evenwel werden er tussen 1996 en 2001 meer dan 500 zwarte gieren gedood door vergiftigd lokaas. Waarom deze dieren vergiftigd werden weet men niet. Sedert er geen vergiftigd lokaas meer wordt gebruikt is de populatie zwarte gieren vertienvoudigd.

Net als de kalkoengier eet de zwarte gier vooral aas en menselijk afval. Deze soort is het minst kieskeurig van alle gieren en neemt bijna elk afval aan. Zwarte gieren gedijen goed in de buurt van, slachthuizen en op stortplaatsen vol rottend voedsel en ander afval, aangezien het geconcentreerd voedselaanbod meer oplevert dan het zoeken naar aas in de natuur.

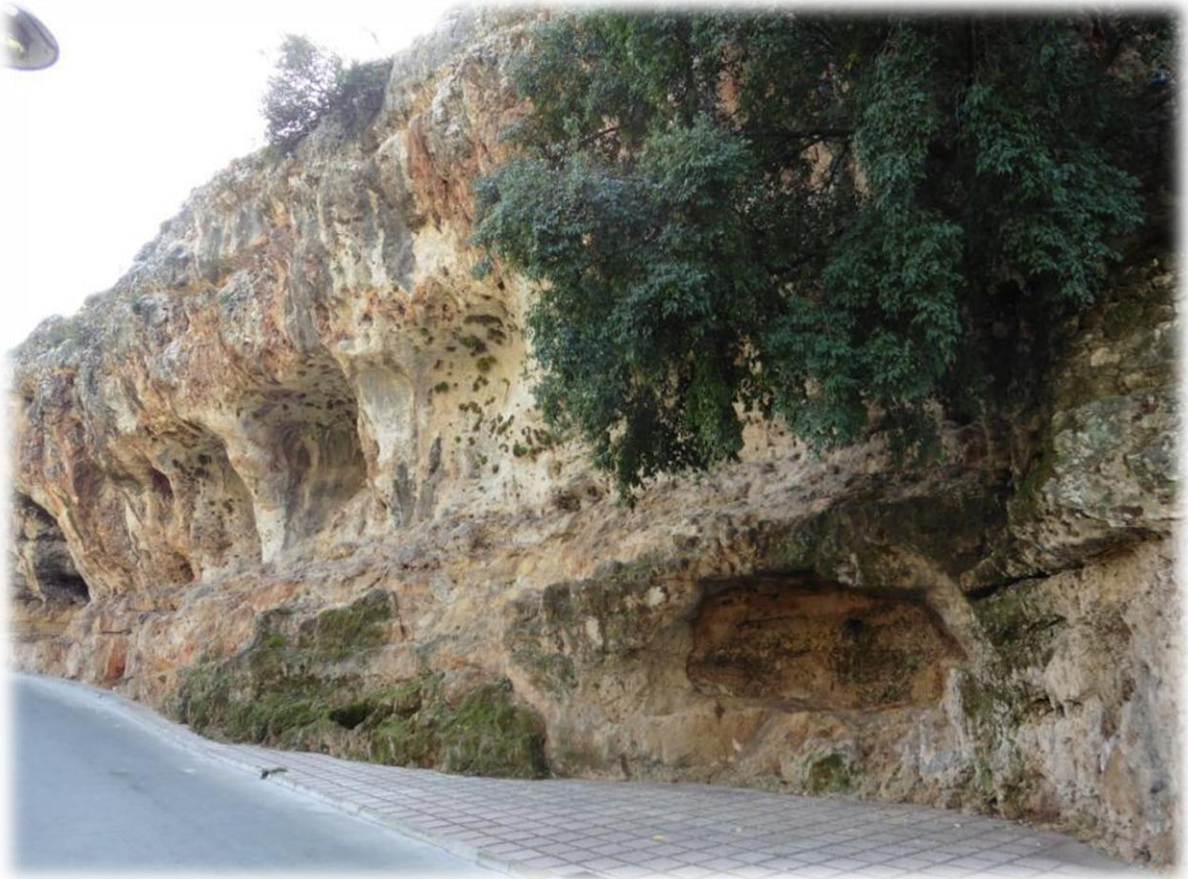

Door verbetering van de hygiëne en veterinaire zorg voor vee en door het begraven van dode dieren, wordt deze vorm van voedselaanbod echter steeds meer beperkt. Langs snelwegen gaat de zwarte gier op zoek naar dieren die aangereden zijn door het verkeer.

We komen een geitenhoeder tegen met zijn kudde. Sommige beestjes kunnen mooi rechtop op hun achterste poten staan om olijven uit de bomen te plukken.

We lopen voorbij een soort kasteeltje waarvan de buitenkant geheel bedekt is mij keitjes. De keitjes werden werkelijk overal aangebracht, zelfs op de trapeleuning.

Het stuwmeer van Bembezar werd in gebruik genomen in 1952 en dient om de streek te voorzien van elektriciteit van drinkbaar water.

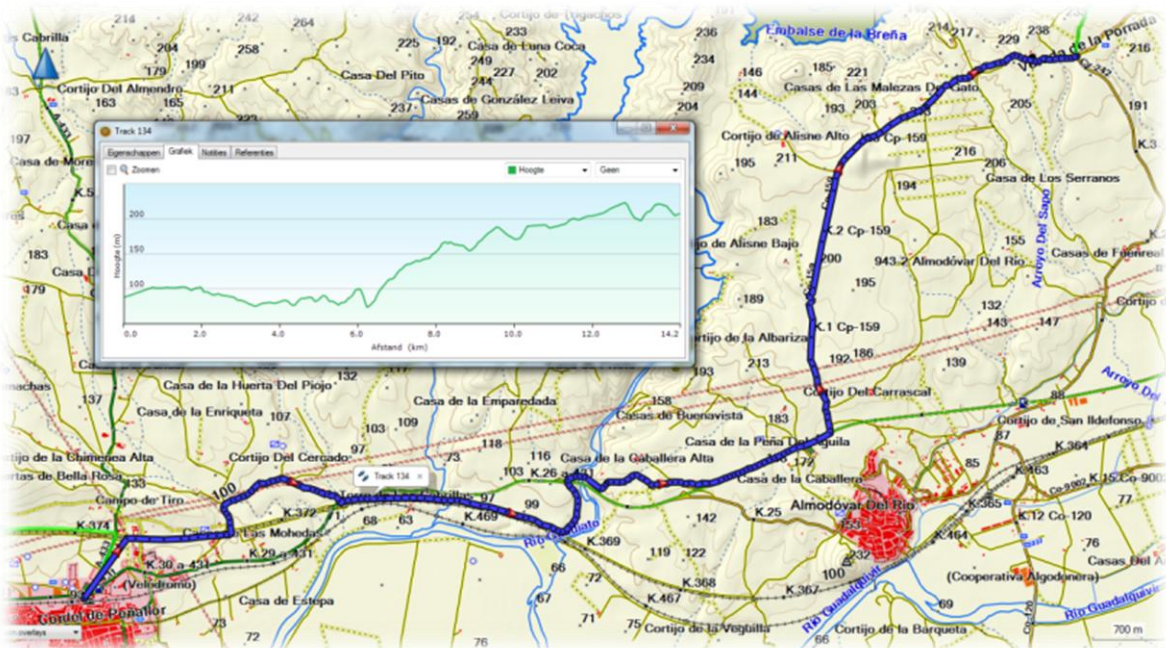

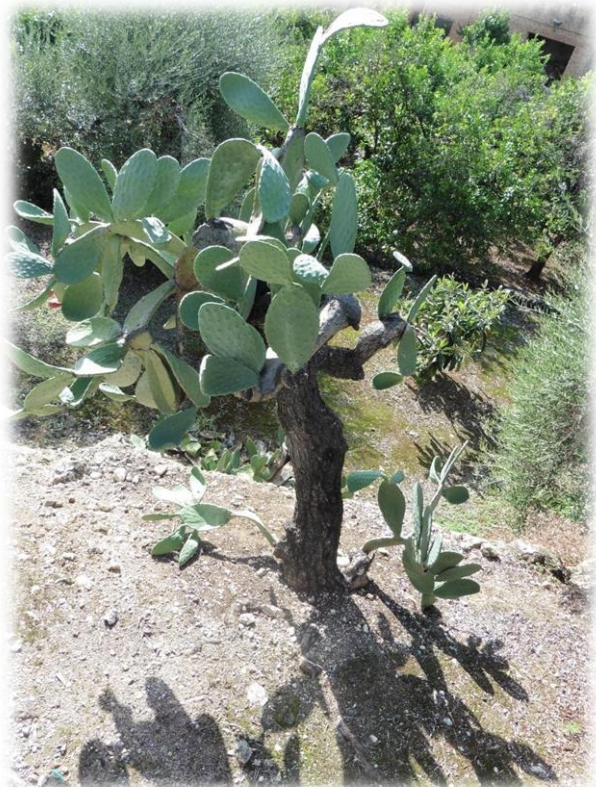
Er mag slechts op een klein gedeelte van dit meer gevist worden en daarenboven mag er enkel gevist worden zonder aas. In de buurt van het meer leven immers visarenden maar ook het meer zelf bevat enkele zeldzame vissoorten.

Donderdag 3 november 2016

- Van : Posadas 100 m
- Naar : Almodovar del Rio 220 m
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 4 uur

De toren van Guadacabrilla is een vierkante uitkijktoren van tien meter hoog. De toren telt twee verdiepingen maar de trap is geheel vernield. De toren werd gebouwd in 1320 en diende als voorpost voor de bewaking van het, verderaf gelegen, kasteel van Almodovar.

Reeds van ver zien we een kleine kudde schapen maar de kudde beweegt niet. Als we dichterbij zijn zien we dat het een kunstwerk is. Het zijn rotsblokken die zodanig bewerkt zijn dat het schapen lijken.

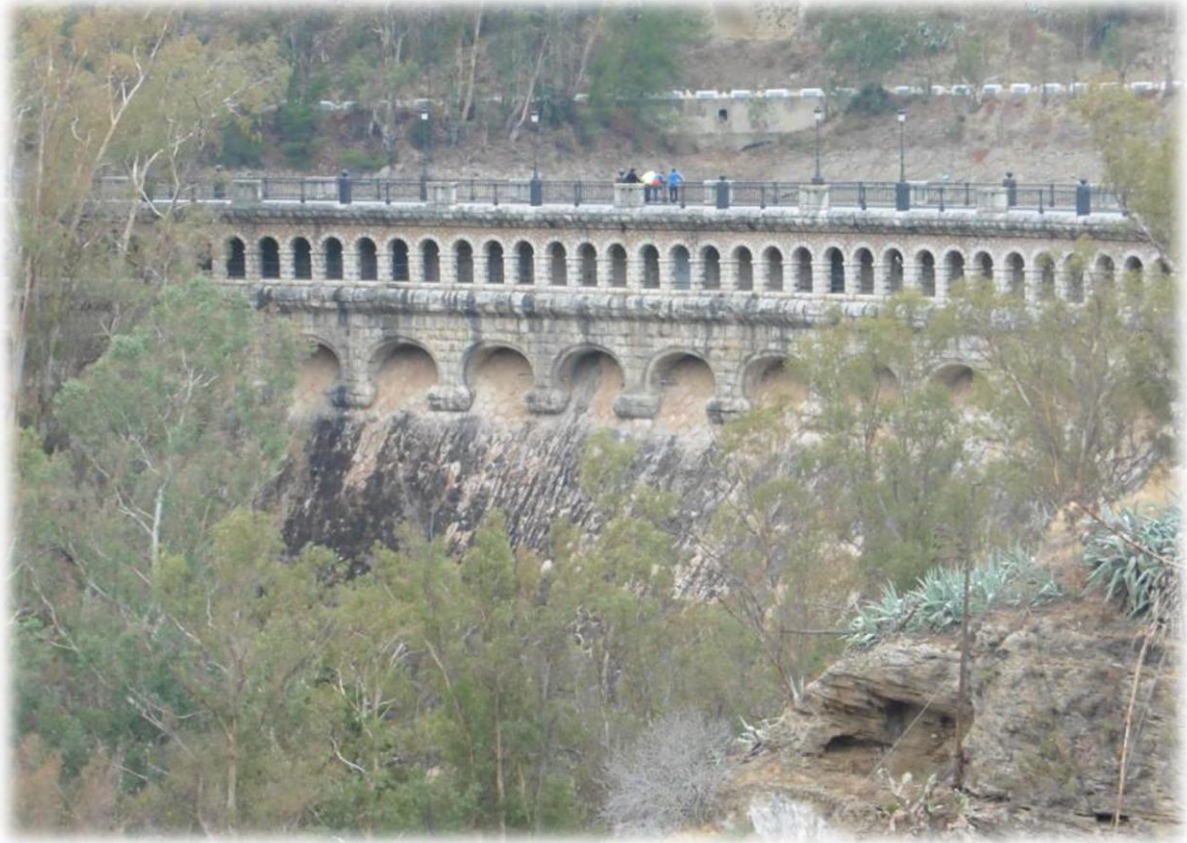

In de verte krijgen we zicht op het kasteel El Modovar del Rio. Dit kasteel heeft 8 torens en hoge ijzeren schietgaten. Dit gotische kasteel werd gebouwd in de 14 de eeuw kort na de Reconquista. De torens werden bovenop de muren van een ouder fort gezet dat gebouwd werd door de moslims (8ste – 12de eeuw). Talloze gevechten tussen christenen en moslims werden hier geleverd, totdat in 1236 Fernand III het kasteel in handen kreeg. Het is een van de mooiste kastelen van Andalusië. Het was de bedoeling dat we dit kasteel zouden bezoeken na onze wandeling maar door omstandigheden is het er niet van gekomen.

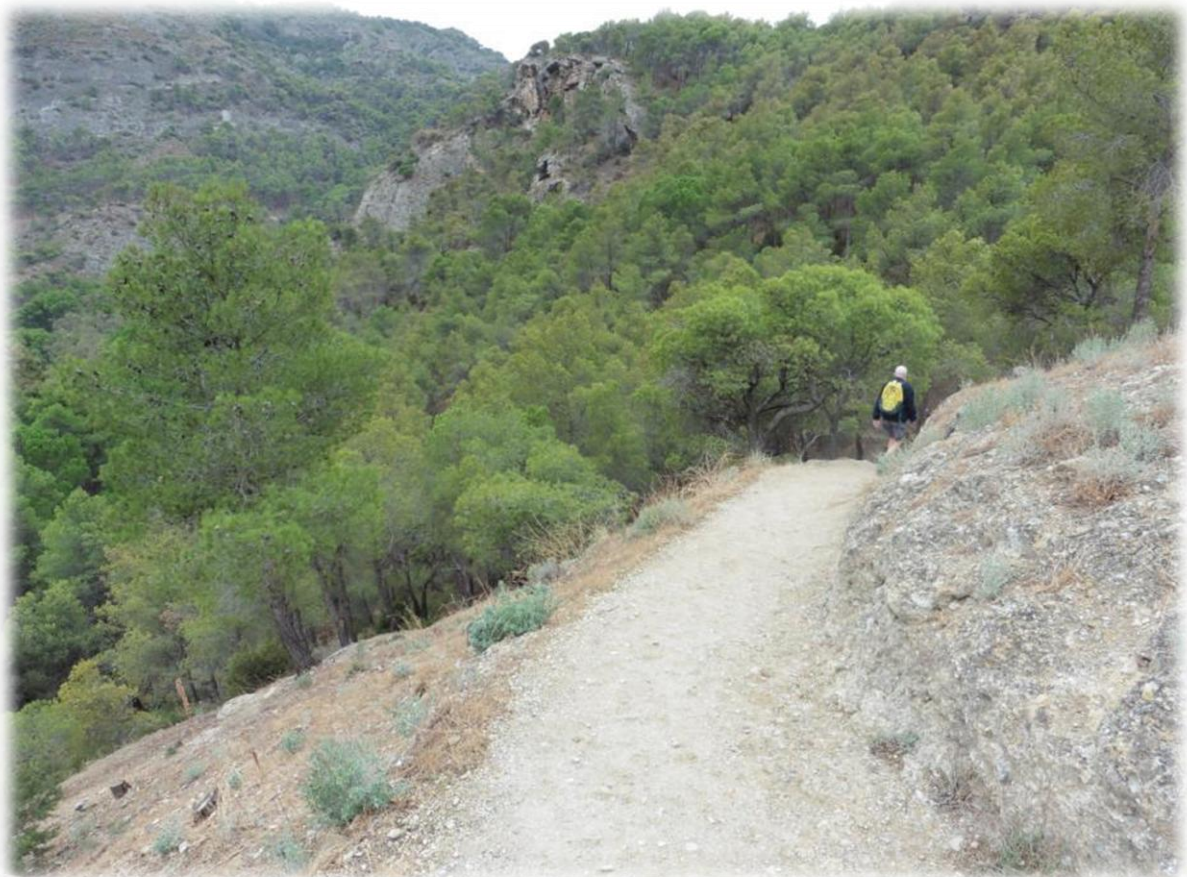

Vrijdag 4 november 2016

Vandaag nemen we een rustdag en gaan we de Caminito del Rey en het natuurpark El Torcal bezoeken. Als eerste brengen we een bezoek aan de Caminito del Rey.

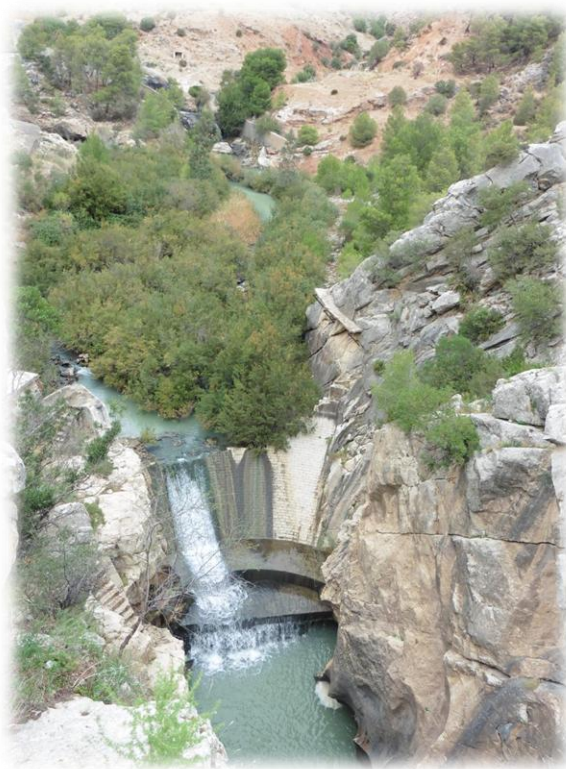
Je dient 2 maand op voorhand de plaatsen, online, te reserveren. De wagen kan je parkeren aan het station van El Chorro. Daar vertrekt er om het uur een bus naar de vertrekplaats van de Caminito.

Er is een aanlooproute van enkele kilometer door het bos langs rustige brede paden. Je krijgt al meteen zicht op de rivier.

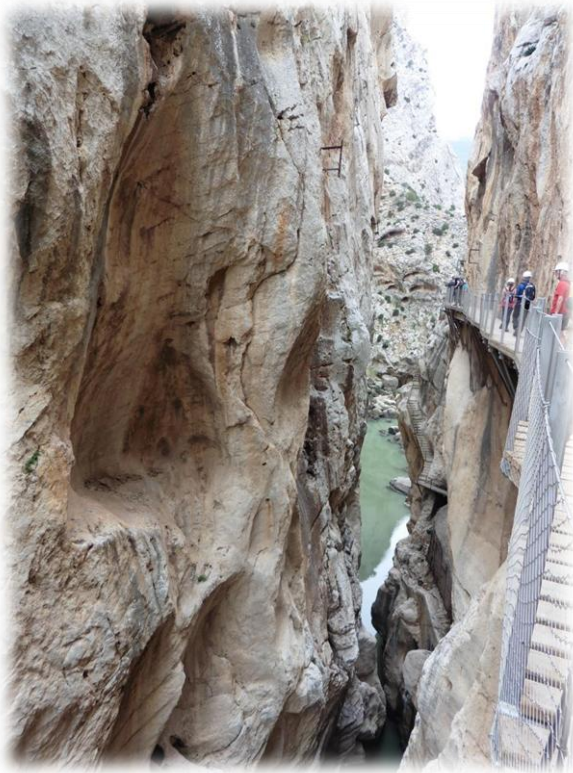

Voor je de eigenlijke Caminito del Rey betreedt krijg je een haarnetje en een helm welke je verplicht dient te dragen. Je loopt immers steeds langs een loodrechte rotswand waar steenslag altijd mogelijk is.

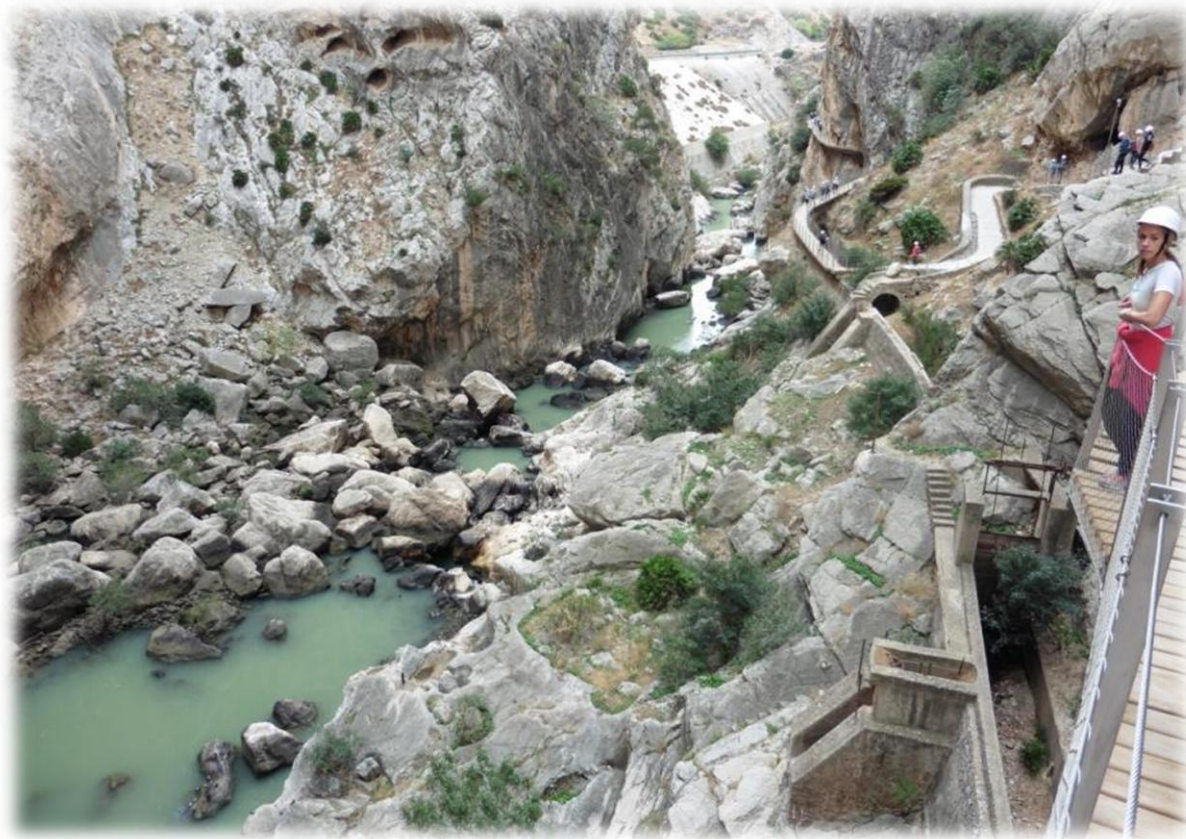

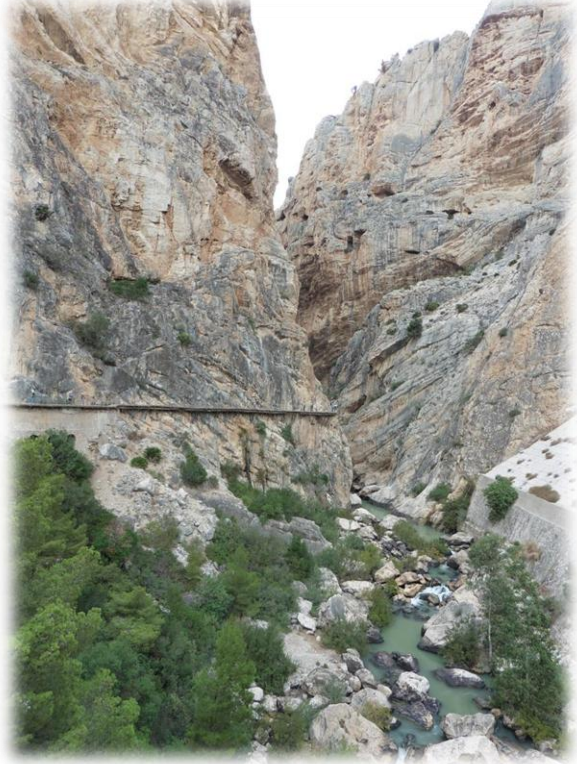
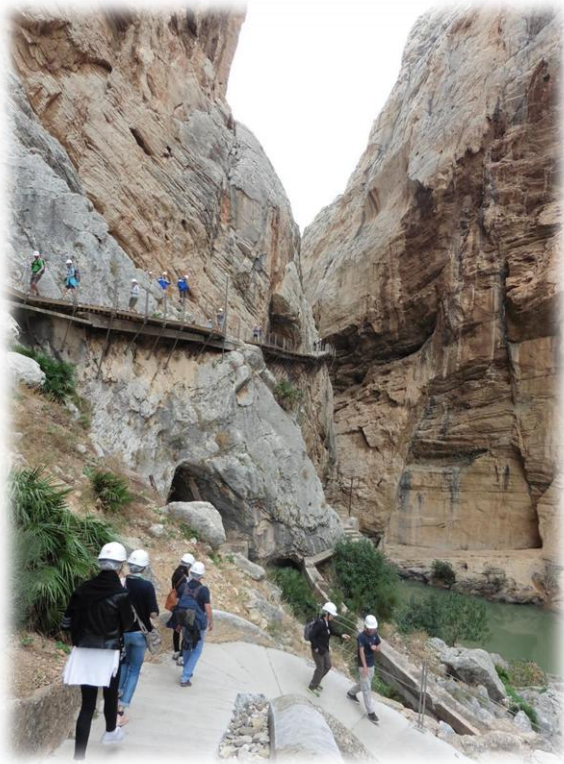
In de zomer van 2014 is men begonnen met de aanleg van de Caminito del Rey. Een jaar later was het pad klaar en werd het opengesteld voor het grote publiek.

Caminito del Rey werd deels bovenop de oude Camino del Rey gelegd. De oude Camino werd aangelegd in 1901 omdat men een pad nodig zou hebben om spullen tussen de Chorrowatervallen en de Gaitanejowatervallen te transporteren. Na vier jaar bouwen werd in 1905 het pad geopend.

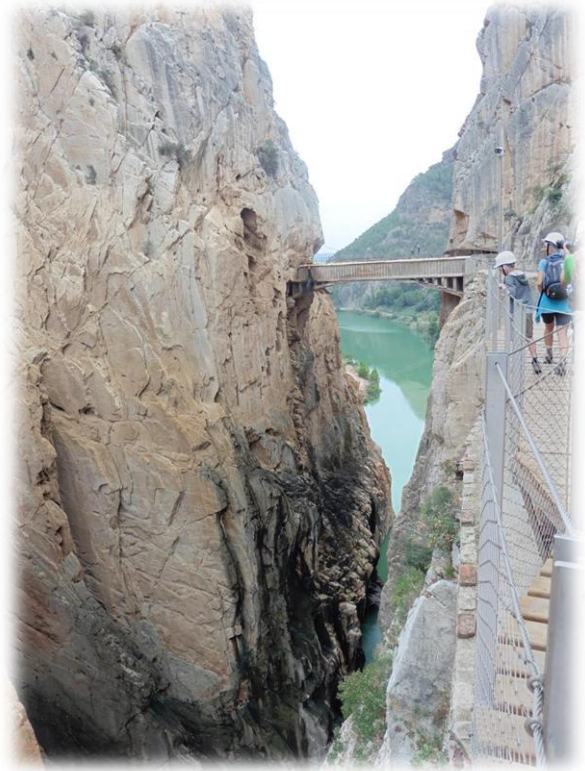
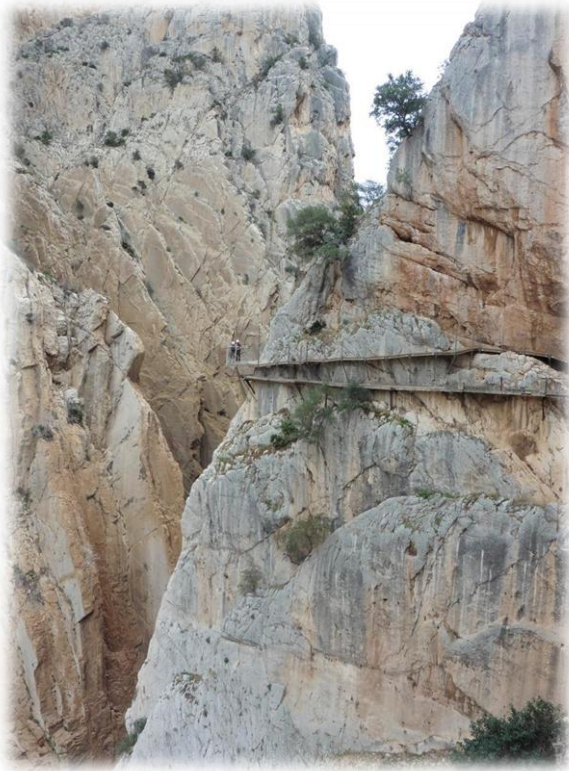

Koning Alfons XIII van Spanje zou normaal gezien de trein nemen om de dam Conde del Guadalhorce te openen. Toen hij echter in El Chorro aankwam en het pad zag wou hij niet in de trein stappen en wenste hij via het pad naar de dam te gaan, waarna het pad bekend werd onder zijn huidige naam Camino del Rey of Koningspad.

Normaal gezien was het de bedoeling om het werfpad, na de aanleg van de dam, terug af te breken. Maar nu de koning over het pad gelopen had wilde men het pad behouden.

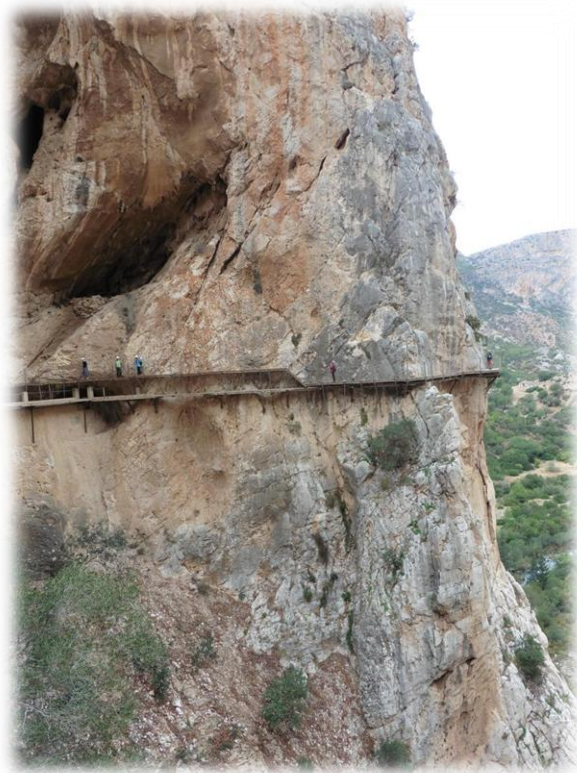

In de 20ste eeuw raakte de Camino del Rey in verval, waardoor veel delen in gevaarlijke staat verkeerden. Het pad is 3 kilometer lang, ongeveer een meter breed en bevindt zich tussen de 80 en 100 meter boven de ernaast gelegen rivier.

Op de Camino bevonden zich vrijwel op geen enkele plaats leuning. Op sommige plaatsen bestond het pad slechts uit een smalle metalen balk. In 1992 werd het pad officieel gesloten, om te voorkomen dat mensen het pad nog zouden betreden werd het eerste stuk van het pad gesloopt over een afstand van ongeveer 30 meter.

De Camino del Rey had ik voor het eerst, per toeval, gezien tijdens een tocht langsheen de GR 7 in Andalusië. Dat was in december 2010. Ik had wel al de Youtubefilmpjes over de Camino gezien maar ik wist niet dat dit pad zich in Spanje bevond. Sedert die dag is de Camino del Rey steeds op mijn verlanglijstje blijven staan.